

Szkoła

„SŁOWA BOŻEGO”

Poniedziałek :
25 września 2023

Łk 8,16-18 (Biblia Tysiąclecia)

(16) Nikt nie zapala lampy i nie przykrywa jej garncem ani nie stawia pod łóżkiem; lecz stawia na świeczniku, aby widzieli światło ci, którzy wchodzą. (17) Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajemnego, co by nie było poznane i na jaw nie wyszło. (18) **Uważajcie więc, jak słuchacie**. Bo kto ma, temu będzie dane; a kto nie ma, temu zabiorą i to, co mu się wydaje, że ma.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Czytając Pismo Święte zbyt pośpiesznie, łatwo jest przeoczyć jakieś ważne przesłanie. Weźmy, na przykład, dzisiejszą Ewangelię.

Jezus mówi, że nasze życie powinno być jak światło ustawione na świeczniku. A zaraz potem stwierdza, że mamy uważać, „**jak słuchamy**” (Łk 8,18). Zdanie dotyczące słuchania wydaje się nie mieć żadnego związku z tym wcześniejszym wątkiem.

Jednak temat słuchania przewija się przez cały ósmy rozdział Ewangelii Łukasza. Przypowieść o siewcy i ziarnie mówi o tym, jak nasz sposób słuchania słowa Bożego wpływa na plon wydawany dla królestwa niebieskiego (Łk 8,4-15).

Dalej Jezus stwierdza, że Jego matką i braćmi „**są ci, którzy słuchają słowa Bożego i wypełniają je**” (Łk 8,21). Okazuje się, że to, jak słuchamy, i jak reagujemy na usłyszane słowo, może otworzyć nas na bliską, rodzinną wręcz relację z Jezusem.

**Zastanówmy się więc nad tym, jak
słuchamy słowa Bożego.**

W słuchaniu uczestniczą nie tylko uszy, ale także umysł. Kiedy więc słuchasz czytań podczas Mszy albo czytasz Pismo Święte, staraj się być czujny i uważny. Pan będzie mówił do ciebie. Jego słowa są najważniejszymi, jakie usłyszysz w ciągu dnia.

Przygotowując się do ich słuchania, pomódl się krótkim wezwaniem, na przykład:
Mów, Panie, bo ja chcę cię słuchać.

W słuchaniu uczestniczy nie tylko umysł, ale także serce. Znajdź więc czas, aby rozważać słowo Boże. Niech ono rozświecili twoje najgłębsze pragnienia i motywacje. Niech cię mobilizuje i przemienia. Niech Pan pomaga ci zrozumieć, jak możesz zastosować Jego słowo do konkretnej sytuacji. A wówczas będzie ono oddziaływać na twoje myśli i postawy życiowe.

I wreszcie, słuchanie nie ogranicza się tylko do twojego działania. Jest także działaniem Boga. Kiedy z uwagą przyjmujesz słowo Boże, Pan przemienia twoje serce. Uczy cię patrzeć na świat tak, jak On patrzy.

Wysłuchaj się więc dziś w słowo Boże. Kontempluj je. A przede wszystkim otwieraj swoje serce, aby Bóg mógł je przemieniać i pociągać coraz bliżej do siebie.

„Jezu, naucz mnie słuchać Twego słowa i niech ono przemienia moje serce” .

Ezd 1,1-6 Ps 126,1-6

Szkoła

„SŁOWA BOŻEGO”

Wtorek :

26 września 2023

Ezd 6,7-8.12b.14-20 (Biblia Tysiąclecia)

(7) Pozwólcie namiestnikowi Żydów i starszyźnie żydowskiej pracować nad tym domem Bożym. Niech odbudują ten dom Boży na dawnym miejscu. (8) Wydaję rozporządzenie, jak macie się odnosić do owej starszyzny żydowskiej przy budowie owego domu Bożego, mianowicie: z dochodów królewskich, płynących z podatku Transeufratei, dokładnie bez zawieszenia mają być owym mężom wypłacone koszty.

(12) Ja, Dariusz, wydałem ten rozkaz: niech będzie on dokładnie wykonany.

(14) A starszyzna żydowska budowała z powodzeniem dzięki prorocत्वu Aggeusza proroka i Zachariasza, syna Iddo, i doprowadzili budowę do skutku, zgodnie z rozkazem Boga izraelskiego i z rozporządzeniem Cyrusa i Dariusza - oraz Artakserksesa, króla perskiego. (15) I dom ten był gotowy na dwudziesty trzeci dzień miesiąca Adar - był to rok szósty panowania króla Dariusza.

(16) I

Izraelici: kapłani, lewici i reszta wysiedleńców **radośnie obchodzili poświęcenie tego domu Bożego.**

(17) I na poświęcenie tego domu Bożego ofiarowali: sto cielców, dwieście baranów, czterysta jagniąt, a jako ofiarę przebłagalną za całego Izraela - dwanaście kozłów według liczby pokoleń izraelskich. (18) I do służby Bożej w Jerozolimie ustanowili kapłanów według ich oddziałów, a lewitów według ich ugrupowań, zgodnie z przepisem księgi Mojżeszowej. (19) Czternastego dnia miesiąca pierwszego wysiedleńcy obchodzili Paschę. (20) Lewici bowiem jak jeden mąż oczyścili się; wszyscy oni byli teraz czyści i zabili [baranki na] Paschę dla wszystkich wysiedleńców, dla braci swoich kapłanów i dla siebie.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Czy potrafisz wyobrazić sobie, że należąc do Kościoła, nie masz wstępu do kościoła?

Upadek Jerozolimy w roku 586 przed Chrystusem był dla Żydów dramatycznym doświadczeniem. Ich miasto wraz z przepiękną świątynią zostało zburzone, a większość ludności uprowadzona do Babilonu. Podczas lat spędzonych na wygnaniu, *reszta Izraela*, jak określano tych, którzy dochowali wierności Bogu, usiłowała wielbić Go i przestrzegać Jego Prawa tak, jak potrafiła.

Ich wiara, nawet w nieprzyjaznym otoczeniu, pozostała tak mocna, że robiła wrażenie nawet na niektórych z ich ciemniejszych (Ezd 1,1-6; Ne 2,1-6).

I oto jesteśmy świadkami radości, jaką przeżyli Izraelici, kiedy wreszcie powrócili do Jerozolimy i odbudowali swoją świątynię!

Dziś bardzo wielu chrześcijan w różnych stronach świata może identyfikować się z Żydami na wygnaniu.

Ci współcześni wierni również nie mają dostępu do kościołów. Niektórzy z nich żyją w krajach, gdzie chrześcijaństwo jest zabronione prawem, inni w regionach ogarniętych wojną.

Jeszcze inni, zamknięci w więzieniach lub we własnych czterech ścianach, nie mają dostępu do sakramentów. Albo żyją w tych częściach świata, gdzie nie ma wystarczającej liczby kapłanów, aby zapewnić opiekę duszpasterską wszystkim wiernym.

W każdej z tych sytuacji chrześcijanin może czuć się samotny i oddzielony od Pana. Wiemy jednak, że Bóg jest szczególnie blisko tych, którzy są opuszczeni i pozbawieni wsparcia wspólnoty Kościoła. Wie, że ci, którzy w takich warunkach trwają mocno w wierze, są nie mniej heroiczni niż tamci wierni Izraelici, oddający cześć Bogu wśród wrogów na wygnaniu.

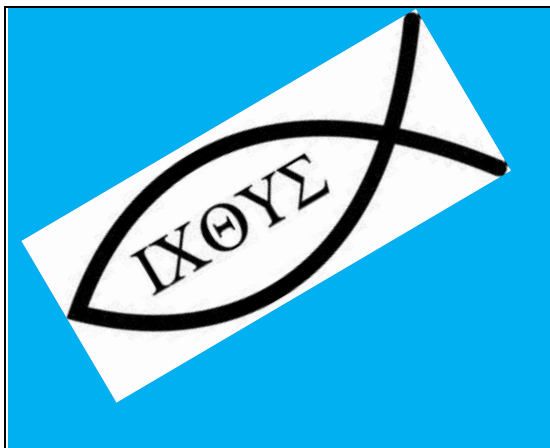
Nasze pismo w różnych wersjach językowych dociera do wielu zakątków świata, także tam, gdzie wierzący znajdują się na swego rodzaju „**eucharystycznym wygnaniu**”. Wiedźcie, że my, pozostali czytelnicy, o was pamiętamy – kochamy was i błogosławimy wam.

Prosimy, módlcie się za nas, abyśmy nigdy nie traktowali naszych dobrych warunków życiowych jako czegoś, co nam się należy. A my będziemy modlić się o to, by Jezus był szczególnie blisko was, jak Bóg był z Izraelitami na wygnaniu!

„Jezu, proszę, otocz szczególną troską tych moich braci i siostry, którzy nie mają łatwego dostępu do Twojej obecności w Eucharystii oraz do wspólnoty wierzących, która by ich wspierała”.

Ps 122,1-2.4-5

Łk 8,19-21: (19) Wtedy przyszli do Niego Jego Matka i bracia, lecz nie mogli dostać się do Niego z powodu tłumu. (20) Oznajmiono Mu: Twoja Matka i bracia stoją na dworze i chcą się widzieć z Tobą. (21) Lecz On im odpowiedział: **Moją matką i moimi braćmi są ci, którzy słuchają słowa Bożego i wypełniają je.**

Szkoła

„**SŁOWA BOŻEGO**”

Środa :

27 września 2023

Ezd 9,5-9 (Biblia Tysiąclecia)

(5) W czasie ofiary wieczornej wstałem z upokorzenia swego, w rozdartej szacie i płaszczu padłem na kolana, wyciągnąłem dłonie do Pana, Boga mojego, (6) i rzekłem: Boże mój! Bardzo się wstydzę, Boże mój, podnieść twarz do Ciebie, albowiem przestępstwa nasze wzrosły powyżej głowy, a wina nasza wzbiła się do nieba. (7) Od dni ojców naszych aż po dziś dzień ciąży na nas wielka wina. My, królowie nasi, kapłani nasi zostaliśmy wydani za nasze przestępstwa pod władzę królów krain tych, pod miecz, w niewolę, na złupienie i na publiczne pośmiewisko, jak to jest dziś. (8) A teraz zaledwie na chwilę przyszło zmiłowanie od Pana, Boga naszego, przez to, że pozostawił nam garstkę ocalonych, że w swoim miejscu świętym dał nam dach nad głową, że Bóg nasz rozjaśnił oczy nasze i że pozwolił nam w niewoli naszej trochę odetchnąć - (9) bo przecież jesteśmy niewolnikami. Ale w niewoli naszej **nie opuścił nas Bóg nasz**, lecz dał nam znaleźć względy u królów perskich, pozwalając nam odżyć, byśmy mogli wznieść dom Boga naszego i odbudować jego ruiny - dając nam ostoję w Judzie i Jerozolimie.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Kapłan i pisarz Ezdrasz miał wiele powodów do zniechęcenia. To prawda, że za łaską Bożą lud powrócił do Jerozolimy i odbudował świątynię.

Pomimo wrogości i prób zablokowania odbudowy ze strony ludów pogańskich żyjących wśród Izraelitów, prace zostały ukończone i nastąpiło poświęcenie świątyni. Jednak zamiast na nowo uświadomić sobie, co to znaczy, że są wybranym ludem Boga, powracający wygnańcy zaczęli brać sobie za żony poganki i przyjmować ich obyczaje.

Ezdrasz w serdecznej modlitwie opłakuje te grzechy ludu Bożego. Ale nie poprzestaje na płaczu, lecz głosi wielkość Bożego miłosierdzia. Owszem, lud potrzebuje nawrócenia, ale jest to możliwe, dlatego że Bóg z niego nie zrezygnował.

Jego plan wobec Izraela jest wciąż aktualny, toteż może on liczyć na Jego przemożne współczucie.

Właśnie na tej prawdzie skupił się Ezdrasz w swojej modlitwie, to w niej pokładał nadzieję co do dalszych losów wiarołomnych: Bóg także teraz był z nimi. Pozostał im wierny pomimo ich grzechów. Nie porzucił ich, chociaż oni przejęli praktyki otaczających ich narodów pogańskich.

Ezdrasz ufał, że Bóg zdobędzie posłuch u swojego ludu i pociągnie go z powrotem ku sobie.

- ❖ Wierzył, że Bóg to uczyni, że pomoże im odbudować to, co popadło w ruinę.
- ❖ Wierzył, że Boży plan wobec nich nie uległ zmianie.

Jest to przesłanie, które niesie nadzieję także i nam. I my, jak ci wygnańcy powracający z niewoli, często nie stajemy na wysokości zadania. Zapominamy, że jesteśmy synami i córkami Boga i że ta prawda powinna mieć wpływ na nasze życie.

Ale i my możemy powrócić do Pana. Możemy liczyć na Jego bezwarunkowe miłosierdzie, które będzie towarzyszyć nam na każdym kroku. Jak mówi stare powiedzenie:

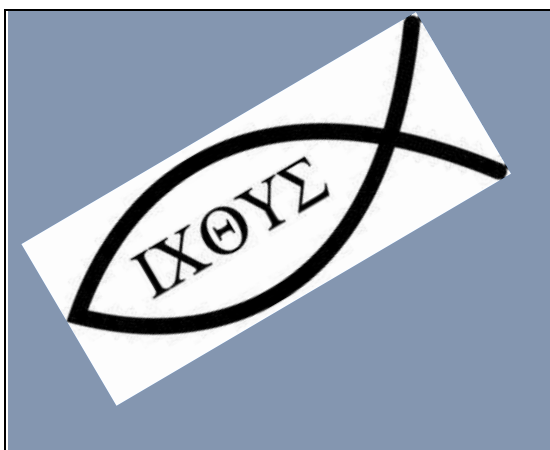
„Nie wiem, co przyniesie przyszłość, ale wiem, kto trzyma ją w swojej dłoni”

Nawet gdy przyszłość wydaje się niepewna, możemy oprzeć naszą nadzieję na tej prawdzie - także w tej chwili Bóg jest z nami.

„Miłosierny i kochający **Boże, ufam, że jesteś ze mną teraz i w każdej chwili
mojego życia” .**

(Ps) Tb 13,2abcde.3-5.8

Łk 9,1-6: (1) **Wtedy zwołał Dwunastu, dał im moc i władzę nad wszystkimi złymi duchami i władzę leczenia chorób.** (2) I wysłał ich, aby głosili królestwo Boże i uzdrawiali chorych. (3) Mówił do nich: Nie bierzcie nic na drogę: ani laski, ani torby podróźnej, ani chleba, ani pieniędzy; nie miejcie też po dwie suknie! (4) Gdy do jakiego domu wejdziecie, tam pozostańcie i stamtąd będziecie wychodzić. (5) Jeśli was gdzie nie przyjmą, wyjdźcie z tego miasta i strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo przeciwko nim! (6) Wyszli więc i chodzili po wsiach, głosząc Ewangelię i uzdrawiając wszędzie.

Szkoła

„**SŁOWA BOŻEGO**”

Czwartek :

28 września 2023

Ag 1,1-8 (Biblia Tysiąclecia)

(1) W drugim roku [rządów] króla Dariusza, w pierwszym dniu szóstego miesiąca Pan skierował te słowa przez proroka Aggeusza do Zorobabela, syna Szealtiel, namiestnika Judy, i do arcykapłana Jozuego, syna Josadaka: (2) Tak mówi Pan Zastępów: Ten lud powiada: Jeszcze nie nadszedł czas, aby odbudowywać dom Pański. (3) Wówczas Pan skierował te słowa przez proroka Aggeusza: (4) Czy to jest czas stosowny dla was, by spoczywać w domach wyłożonych płytami, podczas gdy ten dom leży w gruzach? (5) Teraz więc - tak mówi Pan Zastępów: Rozważcie tylko, jak się wam wiedzie! (6) Siejecie wiele, lecz plon macie lichy; przyjmujecie pokarm, lecz nie ma go do sytości; pijecie, lecz nie gasicie pragnienia; okrywacie się, lecz się nie rozgrzewacie; ten, kto pracuje, aby zarobić, pracuje [odkładając] do dziurawego mieszka! (7a) Tak mówi Pan Zastępów: (8) Wyjdźcie w góry i sprowadźcie drewno, a **budujcie ten dom, bym sobie w nim upodobał** i doznał czci - mówi Pan. (7b) Rozważcie tylko, jak się wam wiedzie!

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Wznoszenie domu bywa długim i mozolnym przedsięwzięciem. Zdarzają się ekscytujące dni, kiedy zostaje ukończony jakiś etap budowy, jednak większość czasu zajmuje mieszanie zaprawy i żmudne układanie cegieł jedna na drugiej.

W podobnej sytuacji znajdowali się Żydzi, kiedy prorok Aggeusz ogłosił im słowo Boże. Po powrocie z niewoli babilońskiej rozpoczęli odbudowę świątyni, ale prace szły wolno, wśród wielkich przeszkód ze strony okolicznych narodów. Ostatecznie lud zniechęcił się i zarzucił rozpoczęty projekt. Wszyscy zajęli się budową własnych domów, pozostawiając dom Pana w ruinie. Wówczas Bóg przemówił do nich przez proroka Aggeusza. „**Budujcie ten dom**” - powiedział - „**bym sobie w nim upodobał**” (Ag 1,8).

Podobnie jak dzisiejsi budowlańcy z radością celebrować zatknięcie wiechy na dachu na znak zakończenia budowy, tak według Bożej obietnicy mieli cieszyć się Izraelici po wzniesieniu świątyni.

Ta obietnica świętowania - i wielkich łask, jakie popłyną w tym dniu - przekonała lud do ponownego podjęcia pracy.

My także bywamy zniechęceni codzienną harówką przy „budowie” naszych duchowych domów. Wydaje nam się to czasem tak nużące i monotonne.

Zobaczmy jednak, co mówi Bóg do wygnańców: „**bym sobie w nim upodobał**” (Ag 1,8). **Bóg ma upodobanie w twojej duchowej pracy**. On widzi, że twoja „budowla” nie jest jeszcze skończona, ale cieszą Go twoje postępy.

Raduje się za każdym razem, gdy stajesz przed Nim na modlitwie lub wznosisz do Niego serce na Mszy Świętej. Cieszy się za każdym razem, gdy przewyciężasz siebie. Sprawia Mu radość każde twoje „nie” wypowiedziane pokusie i każde „tak” na natchnienia Ducha Świętego. Wszystkie te akty pomagają we wznoszeniu wewnętrznej „budowli” i Bóg cieszy się każdym z nich. Cieszy się także Tobą!

Bierzmy się więc do dzieła i wznosmy Panu dom, pamiętając, że On, Architekt i główny Inżynier całego stworzenia, widzi i docenia nasz trud.

„Ojcze, pomóż mi z ufnością wznosić Tobie dom w moim sercu” .

Ps 149,1-6.9

Łk 9,7-9: (7) O wszystkich tych wydarzeniach usłyszał również tetrarcha Herod i był zaniepokojony. Niektórzy bowiem mówili, że Jan powstał z martwych; (8) inni, że Eliasz się zjawił; jeszcze inni, że któryś z dawnych proroków zmartwychwstał. (9) Lecz Herod mówił: Jana ja ściąć kazałem. Któż więc jest Ten, o którym takie rzeczy słyszę? I chciał Go zobaczyć.

Św. Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała

Szkoła
„SŁOWA BOŻEGO”
Piątek :
29 września 2023

J 1,47-51 (Biblia Tysiąclecia)

(47) Jezus ujrzał, jak Natanael zbliżał się do Niego, i powiedział o nim: Patrz, to prawdziwy Izraelita, w którym nie ma podstępu. (48) Powiedział do Niego Natanael: Skąd mnie znasz? Odrzekł mu Jezus: Widziałem cię, zanim cię zawołał Filip, gdy byłeś pod drzewem figowym. (49) Odpowiedział Mu Natanael: Rabbi, Ty jesteś Synem Bożym, Ty jesteś Królem Izraela! (50) Odparł mu Jezus: Czy dlatego wierzysz, że powiedziałem ci: Widziałem cię pod drzewem figowym? Zobaczysz jeszcze więcej niż to. (51) Potem powiedział do niego: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam:

Ujrzyście niebiosa otwarte i aniołów Bożych wstępujących i zstępujących na Syna Człowieczego.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Jezus wiedział, że Natanael nie da się łatwo przekonać, że to On jest Mesjaszem, ani namówić, by poszedł za Nim. Chciał jednak pomóc temu wiernemu Żydowi. Posłużył się więc starą, dobrą metodą, wypróbowaną przez mądrych rabbich. Połączył swoje nowe przesłanie z ogólnie znanym, często cytowanym fragmentem Tory.

Pozwoliło to Natanaelowi dostrzec związek pomiędzy wiarą, w której wzrósł – wiarą Abrahama, Izaaka i Jakuba – a Jezusem.

Jezus nie wymienił Jakuba z imienia, poprzestał na zacytowaniu kilku słów z opisu snu patriarchy o aniołach Bożych „**wstępujących i zstępujących**” (Rdz 28,12; J 1,51).

Ta wzmianka z pewnością pobudziła pamięć Natanaela i otworzyła go na nowe spotkanie z Bogiem praojców. Podobnie jak Jakub ujrzał niebo otwarte i aniołów wstępujących i zstępujących, tak samo będzie z Natanaelem – *jeśli pójdzie za Jezusem*.

Przy pomocy Pism, otaczanych takim pietyzmem przez młodego Żyda,

Jezus przekazał mu absolutnie rewolucyjne przesłanie – to

On sam jest nowym łącznikiem między niebem a ziemią.

Dziś, oddając cześć świętym Archaniołom, ucieszymy się, że Jezus ma tak twórcze sposoby, by nawiązać z nami kontakt. Ufajmy, że poprowadzi nas do głębszej wiary, jak poprowadził Natanaela. Może nawet posłuży się w tym aniołami!

Niebiescy posłańcy, tacy jak **Michał, Gabriel i Rafał**, przypominają o Bożym działaniu w przeszłości i budzą nadzieję na przyszłość.

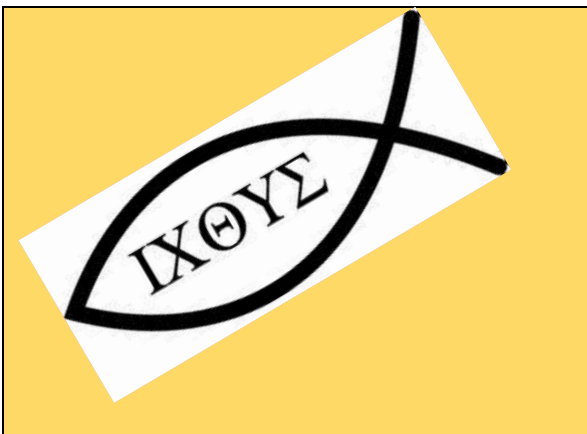
- ✚ **Gabriel pomógł Maryi zaufać Bożym obietnicom i ukoił Jej lęki (Łk 1,30.37).**
- ✚ **Rafał towarzyszył w podróży młodemu Tobiaszowi i powiedział mu, jak sporządzić lekarstwo dla ojca (Tb 6,1-4; 11,8).**
- ✚ **Michał broni nas przed szatanem (Ap 12,7).**

Ci niebiescy posłańcy są zawsze gotowi przychodzić ci z pomocą.

Pomódl się więc o to, byś mógł zobaczyć „**niebiosa otwarte**”. Proś o łaskę ujżenia Jezusa i „aniołów Bożych”. Jezus jest na to gotów, On chce sprowadzić dla ciebie niebo na ziemię!

„**Aniołowie Boży, ukażcie mi Jezusa i chwałę nieba**”.

Dn 7,9-10.13-14 lub Ap 12,7-12a Ps 138,1-5

Szkoła „SŁOWA BOŻEGO” Sobota : 30 września 2023

Za 2,5-9.14-15a (Biblia Tysiąclecia)

(5) Później podniósłszy oczy patrzyłem. I oto zobaczyłem człowieka ze sznurem mierniczym w ręku. (6) Dokąd idziesz? - zapytałem. A on rzekł: Chcę przemierzyć Jerozolimę, aby poznać jej szerokość i długość. (7) I wystąpił anioł, który do mnie mówił, a przed nim stanął inny anioł, (8) któremu on nakazał: Spiesz i powiedz temu młodzieńcowi: Jerozolima pozostanie bez murów, gdyż tak wiele ludzi i zwierząt w niej będzie. (9) Ja będę dokoła niej murem ognistym - wyrocznia Pana - a chwała moja zamieszka pośród niej.

(14) Ciesz się i raduj, Córo Syjonu, bo **już idę i zamieszkać pośród ciebie** - wyrocznia Pana. (15) Wówczas liczne narody przyznają się do Pana i będą ludem Jego, i zamieszkają pośród ciebie.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Wieczne spacerowanie w raju, słup ognia na pustyni, chwała Boża wypełniająca świątynię - Bóg wciąż szukał sposobów na to, by „zamieszkać” pośród swego ludu (Za 2,14).

Dzisiaj czytamy o tym, jak obiecuje przez proroka Zachariasza, że zamieszka z nim po raz kolejny. Żydzi niedawno powrócili do ojczyzny po latach spędzonych na wygnaniu i być może wielu zastanawiało się, czy Bóg kiedykolwiek znowu pośród nich zamieszka. Może ich odstęstwa i inne grzechy były zbyt wielkie? Otóż prorok głosi, że tak nie jest!

Możemy identyfikować się z obawami Izraelitów zwłaszcza wtedy, gdy czujemy się przytłoczeni naszymi grzechami. Otrzymaliśmy jednak jeszcze wspanialszą obietnicę niż ta z dzisiejszego pierwszego czytania.

„Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” - obiecuje Jezus (Mt 28,20). Przez swój krzyż zawarł z nami nowe, wieczne przymierze. Obiecał, że nigdy nas nie opuści.

Jak więc możemy doświadczyć Jego obecności?

Ponieważ przyszedł zamieszkać pomiędzy nami jako *człowiek*, ma ludzkie oblicze (1 J 1,1-3). On doświadczył wszystkiego, czego my doświadczamy, z wyjątkiem grzechu. Poznał wszystkie nasze problemy, potrzeby i słabości, może więc nam współczuć i troszczyć się o nas. Zawsze jest gotów nam pomagać.

Ponieważ przyszedł zamieszkać pomiędzy nami jako *pasterz*, będzie szukał nas zawsze, ilekroć od Niego odejdziemy (Mt 18,12-14). Niezależnie, jaką pójdziemy drogą, Jezus będzie przy nas, gotów zanieść nas do owczarni, gdy tylko zwrócimy się do Niego.

Ponieważ przyszedł zamieszkać pomiędzy nami jako *brama do życia wiecznego*, sprawi, że niebo będzie dla nas wciąż otwarte (J 10,7-10).

Nie jest to jakaś abstrakcyjna idea, ale obietnica nieustannej odnowy na ciele i na duszy. Wciąż wylewa na nas swą łaskę i podtrzymuje nas w drodze.

Jezus nigdy nas nie opuści. Nigdy nie opuści ciebie.

On jest „**Emmanuel, to znaczy Bóg z nami**” (Mt 1,23)!

„Jezu, dziękuję Ci za to, że mieszkasz dziś we mnie, abym ja mógł mieszkać z Tobą na wieki!”

(Ps) Jr 31,10-12b.13

Łk 9,43b-45: Gdy tak wszyscy pełni byli podziwu dla wszystkich Jego czynów, Jezus powiedział do swoich uczniów: (44) **Weźcie wy sobie dobrze do serca te właśnie słowa: Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi.** (45) Lecz oni nie rozumieli tego powiedzenia; było ono zakryte przed nimi, tak że go nie pojęli, a bali się zapytać Go o nie.

	<p><i>Pewien człowiek miał dwóch synów.</i></p> <p><i>(Mt 21,28)</i></p>
	<p>Szkoła</p> <p>„SŁOWA BOŻEGO”</p> <p>Niedziela :</p> <p>1 października 2023</p>

Mt 21,28-32 (Biblia Tysiąclecia)

(28) Co myślicie? **Pewien człowiek miał dwóch synów**. Zwrócił się do pierwszego i rzekł: Dziecko, idź dzisiaj i pracuj w winnicy! (29) Ten odpowiedział: Idę, panie!, lecz nie poszedł. (30) Zwrócił się do drugiego i to samo powiedział. Ten odparł: Nie chcę. Później jednak opamiętał się i poszedł. (31) Któryż z tych dwóch spełnił wolę ojca? Mówią Mu: Ten drugi. Wtedy Jezus rzekł do nich: Zaprawdę, powiadam wam: Celnicy i nierządnicę wchodzą przed wami do królestwa niebieskiego. (32) Przyszedł bowiem do was Jan drogą sprawiedliwości, a wyście mu nie uwierzyli. Celnicy zaś i nierządnicę uwierzyli mu. Wy patrzyliście na to, ale nawet później nie opamiętaliście się, żeby mu uwierzyć.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Początek tej przypowieści nie jest niczym zaskakującym. W czasach Jezusa rabini często opowiadali historie o dwóch synach, którzy odpowiadają ojcu - a co za tym idzie, Bogu - na dwa różne sposoby.

Opowiadając więc arcykapłanom i starszym tę przypowieść, Jezus nawiązał do znanej tradycji. Oto ojciec posyła dwóch synów do pracy w winnicy i spotyka się z dwiema różnymi odpowiedziami i działaniami.

Paradoksalnie jednak, pomimo tych różnic, obaj synowie uczą nas czegoś bardzo podobnego na temat wolnej woli, którą Bóg nas obdarzył.

Pierwszy syn, który natychmiast zgodził się wykonać polecenie ojca, ale w końcu tego nie zrobił, pokazuje, że zmiana decyzji i nastawienia zawsze jest możliwa. Jego odpowiedź brzmiała jak przykład synowskiego posłuszeństwa, jednak z jakichś powodów zmienił zdanie i jego „tak” zamieniło się w „nie” .

Także drugi syn, który najpierw sprzeciwił się ojcu, ale ostatecznie poszedł pracować w winnicy, pokazuje, że zmiana decyzji i nastawienia zawsze jest możliwa. „Nie” powiedziane ojcu nie było ostateczną odpowiedzią; syn przemyślał swoją pierwszą reakcję i poszedł wypełnić polecenie ojca.

Ta **przypowieść pokazuje, że zmiana decyzji może pójść w dwóch kierunkach.**

Tę naturę wolnej woli opisuje również prorok Ezechiel w dzisiejszym pierwszym czytaniu. Pomyślmy, jak bardzo Bóg nas miłuje, skoro daje nam wolność, nawet jeśli miałyby to oznaczać, że - jak pierwszy syn - odwrócimy się od Niego. Co więcej, Ezechiel przekazuje Izraelitom Bożą obietnicę - jeśli ktoś odwróci się od niegodziwości, którą popełniał, a zwróci do Pana, otrzyma miłosierdzie (Ez 18,27-28).

I stanie się tak, nawet jeśli już dawno temu odwrócił się od Pana i długo tkwił w nieposłuszeństwie.

Nabierzmy więc ducha! Nigdy nie jest za późno, by posłużyć się wolną wolą tak, jak Bóg to zamierzył. Jeśli więc w jakikolwiek sposób oddaliłeś się od Pana, bądź jak drugi syn z przypowieści Jezusa i powróć do Niego całym sercem.

„Ojcze, postanawiam dziś pełnić Twoją wolę” .

Ez 18,25-28 Ps 25,4-9 Flp 2,1-11